

מסורת הש"ס

6) עינין תוספת מכותות
 טו. ד"ה הרי ה' ו' (3) ע"פ
 (בגד, 1) ומקור (1) ק"מ מ"ו
 (א) איתמריה (1, 2) ק"מ מ"ו
 וגם ויהי כאלוהי (1) ע"פ
 (על, 1) ג"י ק"מ עליו עינין
 טז. כהנאיש ומתן כותב
 התוספת ע"פ גי' נוסף וז'
 ע"פ, ט) יתנו מנצחיה של
 כ"ה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 ק"מ ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 לט. ד"ה מ' מהלך תוספת
 תוספת מ'. ד"ה ה' מהלך
 (1) מקור ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 תוספת מ'. ד"ה ה' מהלך
 (1) מקור ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 תוספת מ'. ד"ה ה' מהלך
 (1) מקור ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'

תורה אור השלם

1. אך לא יעלו ביהי
 הקמות אל מבוא ה'
 בירושלם כי אם אבדו
 מצות בתוך ארתיה:
 מליכא ב כ כ ט
2. עין אשר ישירו אותם
 לפני גלגליהם וקוץ ליה
 וישאר למבטל עון על כל
 וישאר ידו עליהם נאם
 ארץ אלהים וישאר עונם:
 ויחזקו כר רב
 ויחזקו על ענין הפשט
3. ובפר עינין על הפשט
 השגות בחטאה בשגגה
 לפי ד' לבפר עליו ונטלח
 מברכר טו כה

גליון הש"ס

גמ' הניא ובפר ענין על
 ע"פ:

מוסף רש"י

בבית חנוני. מפרט
 בשמעון חנוני בני של
 בשמון זקנה נכנס למנצח
 מפני חילוף בניו עם מנצח,
 ופניו אכל למד כרת משום
 עבודת כוכבים ואלו מ' וכו'
 לשם שמעון (ע"פ גמ' וכו')
 מגילה י"ג.

שיטה מקובצת

גמ' ואמאי ליהוה ה' נפל ה'
 מה לוקח; שם וישא א"ו ו'
 עולה; י"ב ע"י חס' לעיל דף
 ק"ג ע"א; שם מנצח כי אם
 אכלו מצות בתוך אחרים הו'
 אלו; שם בגמ' אי עבד
 שירות אין י"א לא עבד שירות
 לא ושמיה לא שירות הוא;
 שם מלמד שהתן מתכפר;
 שם במדבר לא נעשה כומר
 לעבודת כוכבים; רש"י ד"ה
 בעל יג' אבל לבני הקדש;
 ד"ה יג' מקדש שביא
 קרבנותיו; ד"ה ואלו רב
 המנא נזיר הו' דרבי
 כדקאמר דלאו שם נזירות
 עלה; אבל עולה הינו
 עטמא; ד"ה מברכר רסבר
 משום; ד"ה והקריב כר'
 אחרים באחריותה
 קאמר; במשה ד"ה ואין כר'
 לא לעבודת כוכבים שלא
 ישמשו; שם כ"ה אי עבד
 שירות לעבודת כוכבים; ד"ה
 מה לאו כר' לעבודת כוכבים
 וכו'; תורה לא ישא א"ו;
 ד"ה ה' ריה ה' ה' ה' ה' ה'
 תנאש ה' ה' ה' ה' ה' ה'
 חטאה בשגגה יכול להקריב
 קרבנו ולכפר על עצמו;
 בא"ד ולא יעשר כל ה'
 המצות זו עבודת כוכבים;

הרי עלי עשרון פרק שלשה עשר מנחות קמ.

עין משפט נר מצוה

מד א ב ג מ"י פ"ד מהלכות
 משה"ק הלכות ז'
 מה ד מ"י פ"ע מהל' בילת
 מקדש ה' ד'
 מ"ו ה' ז' א מ"י ע"ש ג' יג' א'

רבינו גרשום

התחתונה; ואם הקריבה
 בבית חנוני לא יצא.
 דרמי במשך שהקריבה בכמה;
 ואם אפר הרי עלי עולה
 שאקריבהו בבית חנוני
 אפי' הכי חייב להקריב
 במקדש; ואם הקריבה בבית
 חנוני יצא ידי נדרו; ולא
 מקטל קטלעה. והואיל הו'
 למקדש שחטא ליה דמי
 כאילו שחטא ליה לאו הקריבה
 היא ואמאי יצא ידי נדרו;
 אפר ור' המנאנא לפיכך
 יצא דרמי כמאן דאמר
 הרי עלי עולה על מנת
 שלא אחתייב באחריותה
 והואיל לא נתחייב באחריות
 כי הקריבה בבית חנוני
 אינו חייב להקריבה במקדש
 אחריתי אבל חייב עליה
 משום שחטא חוץ שחטא
 קרא לה על עולה; וכו'.
 במהרה קאמר. כמה דלא
 מייתי קרבנותיה לא מחביש
 ב"ן וליטמא למחוס; אלא
 אפר ור' לא תימא על מנת
 שלא אחתייב באחריותה
 משום דקשיא נזיר אלא
 להכי יצא דרמי ור' דאמר
 הרי עלי עולה להקריבה
 בבית חנוני לדרון נתחייב
 והכי קאמר אי סגיא כו'.
 כגון שחוקו מארץ ישראל
 הוא; ור' המנאנא אמר נזיר
 משום הכי יצא דרמי
 טפי לא מצינא לאיצטעורי
 וגבי עולה משום הכי יצא
 ודעשה כאומר על מנת
 שלא אחתייב באחריותה;
 והקריבה בארץ ישראל.
 בבבלי דא"י שלא במקדש
 יצא וענוש כרת דמקאמר
 יצא ידי נדרו ש"מ וינעשה
 באומן; ע"מ שלא אחתייב
 באחריותה דמשום דלא
 חייביב באחריותה יצא אלא
 אחתייב לאיחייב אחריות
 וענוש כרת משום שחטא
 חוץ הואיל דקרא לה שם
 זבח; דאי לדרון ולא לישום
 זבח לא הוה ענוש כרת;
 שאקריבה במדבר. שלא
 בזמן משכן וזמני דבית
 חנוני והקריב בעבר הירדן
 יצא וכו'. כדאוקמנא ע"מ
 שלא אחתייב באחריותה;
 ואין צורך לומר דבר
 אחר. דאם שמש לעבודת
 כוכבים לא ישמשו במקדש.
 ותנא דרמי' כפי ר' כי
 יהודה הנגרא דבית חנוני
 לאו בית עבודת כוכבים;
 כתי ה' המצות. זו עבודת
 כוכבים; הו' אילו כבעלי
 מומין. וכהנין שמשו
 בעבודת כוכבים ככהנין
 בעלי מומין דמו הדולקין
 ואוכלין במנחות כהנה
 ובחלק של שאר כהנים נמי
 אין מקריבין על בני המצבה;
 קרבנו. קרבן אחר שהקריב
 למצבה הו' לריח ניחוח
 דהורצא קרבנו א"י; ניחוח
 לעבודת כוכבים. דלא חשיב
 שחטא שירות דהא כשר
 כדו; שגג בוריקה. דרוק
 לעבודת כוכבים בשוגג.
 קרבן אחר שהקריב לישום
 שמים ע"פ המצוה הו'
 ריח ניחוח; או משכול
 און; וכן דרבן שמיטת
 לעבודת כוכבים במכשול
 והיינו שוגג. וכן בעין
 דהיינו שוגג לא יצא לכהן;

שאקריבנה בבית חנוני. אין שייך כאן תפוס לשון ראשון
 ואחרון דהוי כלאומר עד נית מונוי מנינא
 דאעטא כדאמא בגמ' (1) **אפילו** תימא עלייה דגריעה יד בעל
 השטר ע"ה התחתונה. תימא דכ"ה הגדול מן הירק (מדרס נ"ו) מסק
 מצא עלייה מעולה שנתפסו ושמק
 דימאי הוא אכל קשיא דמסק יד בעל
 השטר על העלויה ושקלא לאפוקי
 (1) יגיע דווקא קאמרי: **לא** ישמשו
 במקדש בירושלים. נספר שהסיר
 כמוז כהן שהמיר דמו לא ישא אלא
 כפיו ולא יקרא ראשון דכתיב וקדשמו
 והוא אחילה לקדושתיה ועבדו ליה
 זבגן מעלה מפני דרכי שלום והסיר
 כיון דלחמי ארדמי דמתן האכילי
 שמשו צבית חומוי לא ישמשו במקדש
 שנירושלים (וכ"י) (1) פירש דכשר וזה
 לשונו הרי אלו כבעלי מומין כו' מהכא
 נפקא לך דכשר שהמיר דמו וזמר
 בתפוסה כהן דלוקן שחטא ליה מנינו
 כהן בעל מוס שיהא פסול לדוקן אלא
 אם היה לו מוס צדיו דלאמרינן
 במגילה (דף כד:): מפני שהעם מסתלקין
 זו ומו לא דקמני לא ישמשו במקדש
 צדיושלים ולהכי **לאיצטריך** צדיושלים
 לאשמעינן דבזבגן וגבזון היו מותרין
 לשמש כל שכן זמןן הוה שפין שירות
 ולאן מקדש דודאי כשר לדוקן ולקרות
 צדושה תמילה ומו אמרינן (תענית דף
 ס.) אי מה משרת בעל מוס לא אף
 מצדן בעל מוס לא (1) לעמוד לשרת
 לעמיהם דקמיו ולא לזכר אחר
 עד כאן לשונו: **בהן** שחטא עבודת
 כוכבים קרבנו ריח ניחוח. ולר' ע'
 ששת צבוגג ולר' נחמן אפי' צבוגג:
 נזדמן

בר בר חנה אמר רבי יהונן הרי עלי עולה
 בארץ ישראל יצא: וענוש כרת תניא גמי הכי הרי עלי עולה
 במדבר והקריבה בעבר הירדן יצא וענוש כרת: **מתני'** (1) הכהנים ישמשו
 בבית חנוני לא ישמשו במקדש בירושלים (1) ואין צריך לומר לדבר אחר
 שנאמר: אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבחה ה' בירושלים כי אם אכלו מצות
 (1) (בקרב) אחיהם הרי אלו כבעלי מומין חולקין ואוכלין ולא מקריבין: **גמ'** אמר
 רב יהודה כהן יששחט לעבודת כוכבים קרבנו ריח ניחוח אמר רב יצחק בר
 אבדימי מאי קרא לה כן שנאמר ידו עליהם אוהם לפני גלגליהם והיו לבית ישראל
 למכשול עון על כן שנאמר ידו עליהם אוהם ה' אלהים ונשאו עונם וכתוב
 בתורה ולא יגשו אלי כהן לי אי עבד שירות אין שחטא לאו שירות
 הוא: איתמר שגג בוריקה רב נחמן אמר קרבנו ריח ניחוח ריח ששת
 אמר אין קרבנו ריח ניחוח אמר רב ששת מנא אמינא לה דכתיב והיו
 לבית ישראל למכשול עון (1) [מאי] לאו או מכשול או עון ומכשול שוגג
 ועון מויד ורב נחמן מכשול דעון: אמר רב נחמן מנא אמינא לה (1) דתניא
 (1) ובפר הכהן על הנפש השוגגת בחטאה בשגגה מלמד שכהן מתכפר
 על ידי עצמו במאי אילימא בשחטא מאי איריא שוגג אפילו מויד נמי
 אלא לאו בוריקה ורב ששת אמר לך לעולם בשחטא ובמויד לא נעשה
 משרת לעבודת כוכבים ואודו למעמיהו דאתמר הויד בשחטא רב נחמן
 אמר קרבנו ריח ניחוח ורב ששת אמר אין קרבנו ריח ניחוח רב נחמן אמר
 קרבנו ריח ניחוח דלא עבד שירות רב ששת אמר אין קרבנו ריח ניחוח

נעשה
 שירות עשו שירות לעבודת כוכבים ומכיו לא יגשו אלו לכהן לי: **עו מויד.**
 שגגתו' נתפסה וינא (1): עובות [ויקרא ע"ו] אלו זדונות וכן הוא אומר [ומגדל ע"ו] הכרת מכת עונה כה: **בחתם פגגג.** משמע אפי' נעש כהן
 בחטאה בשגגה יכול להקריב קרבנו ולהקריב על עצמו וכהיא פרשתא צבוגג כוכבים מישמתי כדכתיב [ומגדל טו] וכי תשגו ולא תעשו
 וגו' זו עבודת כוכבים ששקולה כנגד כל המורה כולה [ומרות טז]: **צמאי.** פלה לעבודת כוכבים דלאיצטריך קרא לאכטורי לעבוד במקדש כי שגג:

לר"י מכשול דעון. כלומר אם נכשל במויד לא הו קרבנו ריח ניחוח אבל בשוגג ריח ניחוח: שכן מתכפר ע"י עצמו. דאם חטא יכול להקריב הוא עצמו קרבנו להתכפר בו דאפשר
 השוגגת מה ת"ל בחטאה בשגגה אלא הכי משמע וכו' ריח ניחוח בחטא בשגגה כמפר על נפשו של עצמו: ובמאי. לא איהו חטא מכפר על עצמו: אילימא בשחטא. דשגג בשחטא לעבודת כוכבים אפי'
 שחט במויד יכול להקריב קרבן דהא אמרן אין זה שירות: אלא לאו דשגג בוריקה. וקאמר דמכפר ע"י עצמו. אלא קרבנו ריח ניחוח: לעולם היכא דשגג בשחטא קא משמע קרא ודקא אמר אלא מויד נמי במויד דאי
 אין קרבנו ריח ניחוח נעשה כומר לעבודת כוכבים דא"י: דלאו שירות הוא מ"מ עבודה חשוכה היא ודכלל ד' עבודות היא: (1) במאי: עבד לעבודת כוכבים אילימא ועבד בשוגג. מאי ושב דקאמר כי לא יעבד במויד שב
 ויעמד הוה שלבו היה לעולם כומר לעבודת כוכבים: אלא דמאמר ושב פשיטא דבמויד עבד: אלא לאו בשחטא. ושחטא במויד ושב קרבנו ריח ניחוח וכו' נחמן: ורב ששת אמר לעולם בשחטא ובשוגג והאי ושב דקאמר אי קאמר אם
 שב מעיקרא הוא. ובשגג עבד קרבנו ריח ניחוח: והודה לעבודת כוכבים. דקבלו עליו לאלוה: הן קמייתא. דשגג בוריקה: דעבד ליה עבודה. דבכלל עבודה חשבתן לה. וכלוהו נקוט אליבא דרב ששת: מלכרן בשם שלא
 ככור לפי שדו ריחא להוירי השם חתקונו שלא הו' בוטחין בעצמן: חניו בני ישמש חטא כהונה נזילה. ותיא ליה ביה משמתי: אפי' לו שפתי לחונו: אוקלי. מלכוש של אשה: לצילול. אלאוה: לאשתו:
 מה לא ישא דיה. ושבשע נזיר דר' לגולה דמגדלם לא היה כ"י כן בא דלקלה זו דבת חנוני עבודת כוכבים: על ידי לפי שנתקא שפתי בגולה: הויד לה: מו' שוידר נזילהו עבארי' דלאו שירות און מוירין און
 שלא יבא ליה לקרי. לא קבל עליו חנוני להיות כ"י. וא"צ שרצה חנוני שיא אחי הגדול כ"י נתקא בו: א"ל לשפתי. וחינוני היה חכם יותר משפתי: כקשי להונוי שילוב כהונה: כל המאורע. שאחיי לימוי כן:
 כל הרוואה אותו. כל מה שיהי פוגע בחנוני כשהיה בורח מראה באצבעו לאותן שהיו רצין אחרי ואמר עליו הו': דיה מוכח להו'. דהו' מוכח שבנה חנוני לשי' ומה זה שברך ממנה. בדרת מן הגדולה שהיא לא רצה לקבל עליו
 הכהונה גדולה לפי שהיא אחי גדול הימנו: כן. וברא לפרועות כל כן נתקא בו לאחר שרצה שיא כ"י אציו רצין מוירין אותו לאחרי שעלה שלא יבא עמו כן ויהי חנוני לא רצה להאומר